

РЕШЕНИЕ

№ 1167

гр. Варна, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нела Кръстева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Нела Кръстева Гражданско дело № 20213110118117 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба **с правно основание чл.422 от ГПК**, подадена от **ищеца "БАНКА ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, **срещу ответника С. С. С. ЕГН *******, за приемане за установено, че **ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата в размер на 20 129.55 лева** - главница, ведно със законната лихва върху главницата от 01.02.2019 г. до окончателно изплащане на задължението, **сумата в размер на 2033.75 лева** - договорна лихва за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., **сумата в размер на 616.76 лева** - обезщетение за забава за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018г., **сумата в размер на 2058.78 лева** - обезщетение за забава за периода от 16.02.2018 г. до 31.01.2019г., **сумата в размер на 30.96 лева** - застрахователни премии за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., **за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 1667/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав.**

Претендират се за присъждане и направените в настоящото производство разноси в размер на донесената държавна такса - 2%, както и юрисконсултско възнаграждение, за които ще се представи списък по чл. 80 от ГПК.

Ищецът основава исковите си претенции на следните фактически твърдения, заложили в обстоятелствената част на исковата молба: Съгласно Договор за жилищен кредит № 1360 от 23.05.2014 г., сключен с „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, на кредитополучателя С. С. С. ЕГН *****, е бил предоставен банков кредит за сумата от 22 000 лева (двадесет и две хиляди лева), със срок за издължаване от 120 месеца, считано от датата на усвояване на кредита - 30.05.2014г. Уговорената е била между страните падежна

дата за заплащане на дължимите вноски е 15-то число на съответния месец, съгласно подписания към договора за кредит погасителен план. В т. 7 от договора за кредит, е била уговорена и дължимата възнаградителна лихва за предоставения кредит, която е в размер на 6,60 % годишно. Банката, сочи, че е изпълнила задълженията си по Договора за жилищен кредит и е предоставила кредит на С. С. С. в размер на 22000 лева. Кредитът е бил усвоен в пълен размер по разплащателна сметка на кредитополучателя, съгласно клаузите на сключения договор за жилищен кредит /чл. 2. Усвояване на кредита/. Съгласно т. 8 от Договора за кредит, е било предвидено, че при допусната забава за плащане на вноската на падежна дата, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с наказателна надбавка от 6 (шест) процентни пункта. В т. 12 от Договора за кредит и приложения към него погасителен план, са били уговорени и дължимите от кредитополучателя застрахователни премии по кредита. В чл. 8, ал. 2 от Договора за кредит е било уговорено, че вземането на банката за целия остатък по отпуснатия кредит става предсрочно изискуемо при допусната забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни, и невнасянето в срок на договорените месечни погасителни вноски от страна на кредитополучателя съставлява неточно и непълно изпълнение на поетите от последните договорни задължения, а именно: кредитът да се погасява с месечни вноски, съгласно предоставения погасителен план.

Поради непогасяване в срок на месечните погасителни вноски, се сочи, че е била допусната забава в плащанията над 90 дни, с оглед на което и на основание чл. 8 (2) от Договора за кредит, във връзка с чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции, за „Сосиете Женеерал Експресбанк“ АД, чийто универсален правопреемник е „Банка ДСК“ АД, е възникнало договореното потестативно право да обяви вземането си за главница по договора за кредит за предсрочно изискуемо. Банката, се сочи, че е упражнила надлежно правото си да превърне кредита в предсрочно изискуем. До кредитополучателя С. С. С. е било изпратено уведомление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, с изх. № 7395-07/20.12.2017 г., връчено при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК след изпълнение на условията на чл. 47 (1) ГПК, съгласно извършените удостоверявания от ЧСИ П.И., рег. № *** на КЧСИ, район на действие - Окръжен съд Варна, за което се сочи, че е бил съставен протокол № 149 от 13.02.2018 г.

Предвид изложеното, след връчване на уведомлението - на 16.02.2018 г., кредитът се сочи, че е бил отнесен като предсрочно изискуем на основание част II, чл. 8, ал. 2 от договора за кредит във вр. с чл. 60, ал. 2 от ЗКИ, поради забава в плащанията, продължила повече от 90 дни, считано от 15.09.2015 г., за което кредитополучателят е бил уведомен, съобразно изискванията на т. 18 от ТР № 4/2013 г. на ВКС. Към датата на настъпване на предсрочната изискуемост - 16.02.2018 г., се сочи, че не са били погасени 30 броя дължими погасителни вноски, като общият размер на просрочената сума е в размер на 7481.45 лева (седем хиляди четиристотин осемдесет и един и 0.45 лева), от които: 4 799.98 лева - падежирали и незаплатени вноски за главница, 2033.75 лева - договорна лихва за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., 616.76 лева - обезщетение за забава за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018

г. и 30.96 лева -застрахователни премии за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018г.

Към датата на подаденото от „Сосиете Женерал Експресбанк" АД, чийто универсален правоприменник е „Банка ДСК" АД, заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение - 31.01.2019 г., се сочи, че кредитното задължение на С. С. С., което е отразено и в извлечението от счетоводните книги, е било както следва: 20 129.55 лева - главница, ведно със законната лихва върху главницата от 01.02.2019 г. до окончателно изплащане на задължението; 2033.75 лева - договорна лихва за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., 616.76 лева-обезщетение за забава за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., 2058.78 лева - обезщетение за забава за периода от 16.02.2018 г. до 31.01.2019 г., 30.96 лева - застрахователни премии за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г., както и разноски - 497.40 лева - държавна такса и 50 лева - юрисконсултско възнаграждение.

С горното, се обосновава правният интерес от предявените иски претенции.

В срока за отговор, е постъпил такъв от назначен особен представител на отв.С. С. С. ЕГН ***, по реда на чл.47 ал.6 ГПК,** с който се изразява становище за неоснователност на предявените иски претенции. Исковите са оспорени в цялост. Счита се, че не е била изпълнена процедурата по чл.60, ал. 2 от ЗКИ, съгласно която кредиторът трябва да уведоми длъжника за предсрочната изискуемост на кредита преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение пред съда. Настоява се, че наличието в договора на предварителна уговорка, че при определени условия, съгласно чл. 8, ал.2 от ОУ на "Сосиете Женерал Експресбанк" АД, кредита става предсрочно изискуем и без да се уведомява длъжника, като кредитора може да събере вземането си, не поражда действие, ако банката изрично не е заявила, че упражнява правото си, което волеизявление не е достигнало до длъжника. В конкретният казус се сочи, че по делото се съдържа покана уведомление с изх. № 22839/22.12.2017 г., изпратена от ищеца и адресирана до ответника, с която последният се уведомява, че поради забава на погасяване на задълженията по договора за ипотечен кредит и на основание предвидените в него условия, кредитът е станал предсрочно изискуем. Тази покана уведомление е изпратена чрез ЧСИ П.И., с район на действие ОС-гр. Варна, но в случая връчване на длъжника, респ. на негов пълномощник няма, доколкото той не е бил намерен на адреса и е призован чрез фикцията на чл.47 ал.5 ГПК. Настоява се, че процесуалното представителство на ответника по настоящото дело, предвид че се осъществява от особен представител по чл.47 ал.6 ГПК, означава, че връчването на уведомление за предсрочна изискуемост със съдебните книжа на особения представител на длъжника-ответник, не поражда материалноправни последици. Предвид, че по делото няма представено доказателство, чрез което изрично да се установи, че до ответника е достигнало волеизявление на банката за обявяване на настъпила предсрочна изискуемост на кредита, то се настоява че такава предсрочна изискуемост не е настъпила. Оспорва се с отговора и начина на формиране на задължението. Счита се, че не е доказано, какви вноски се дължат, липсват доказателства за размера на извършените погасявания, за начина на определяне на договорната и санкционната лихва и върху каква база, обстоятелства, които всяко едно по отделно правят иска недоказан по размер. Освен

договора и погасителния план, ищецът се сочи, че не е представил никакви документи, относно начина на издължаване на кредита. Сочи се, че кредитът е бил сключен на 30.05.2014 г., като ищецът претендира установяване на вземането към 31.01.2019 г. В тази връзка, ответната страна възразява за настъпила давност по отношение на вземанията за договорна и наказателна лихва, като счита, че следва да намери приложение тригодишният давностен срок - арг. чл. 111, б."в" ЗЗД с оглед на което вземанията в периода 30.05.2014 г. до 30.01.2016 г. са погасени по давност. На следващо място се счита, че при изготвяне на договора е нарушена разпоредбата на чл.5, ал. 3 от Закон за кредитите на недвижими имоти на потребители. Законодателят, с нормата на чл. 5, от ЗКНИП, изисква договорът да бъде сключен с размер на шрифт - не по-малък от 12, а в настоящия случай, представения по делото Договор за кредит, се настоява, че е бил сключен в противоречие с цитираното законово изискване, доколкото е с шрифт не повече от 11. Констатираното противоречие с изискванията на чл. 5 ал. 3 от ЗКНИП, споредп ответника е предпоставка договорът да се счита за недействителен.

Предвид гореизложеното, се отправя искане, да се отхвърли предявения иск, като неоснователен и недоказан.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

От приетия като доказателство по делото Договор за жилищен кредит № 1360 от 23.05.2014 г., се установява , че на посочената дата „Сосиете Женерал Експресбанк" АД предоставя на кредитополучателя С. С. С. ЕГН *****, сумата от 22 000 лева (двадесет и две хиляди лева), представляваща 78,57% от цената за закупуване на недвижим имот, със срок за издължаване от 120 месеца, считано от датата на усвояване на кредита - 30.05.2014г., при размер на погасителни месечни вноски от 257,94лв., с падеж за заплащане на дължимите вноски 15-то число на съответния месец.

В т. 7 от договора за кредит, е посочена дължимата възнаградителна лихва за предоставения кредит, която е в размер на 6,60 % годишно.

Съгласно т. 8 от Договора за кредит, е предвидено, че при допусната забава за плащане на вноската на падежна дата, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с наказателна надбавка от 6 (шест) процентни пункта.

В чл. 8, ал. 2 от Договора за кредит е било уговорено, че вземането на банката за целия остатък по отпуснатия кредит става предсрочно изискуемо при допусната забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни, и невнасянето в срок на договорените месечни погасителни вноски от страна на кредитополучателя съставлява неточно и непълно изпълнение на поетите от последните договорни задължения, а именно: кредитът да се погасява с месечни вноски, съгласно предоставения погасителен план.

От заключението на вещото лице М. С. С. по допуснатата и приета *съдебно-счетоводна експертиза*, чието заключение съда кредитира като достоверно и компетентно дадено, се установява, че вноските по договора до 15.02.2015г. са погасявани редовно. Последното плащане е извършено на дата 23.09.2015г., като с него е погасена вноската с падеж 15.08.2015г. Посочено е, че към дата 16.02.2018г. са просрочени всички вноски с падеж от 15.09.2015г. до 15.02.2018г., като забавата на първата вноска с падеж 15.09.2015г. е 885 дни. От 24.09.2015г. е преустановено погасяването по кредита. Кредита е записан като предсрочно изискуем на 16.02.2018г. Заявлението по чл.417 ГПК е подадено на 01.02.2019г., като към тази дата, вещото лице сочи, че неиздължената главница е в размер на 20129,55лв., от които 4799,98лв. падежира на главница и 15329,57лв. предсрочно изискуема главница. Соци се от вещото лице, че размера на договорната лихва към датата на подаване на заявлението е в размер на 2033,75лв. Дължимото обезщетение за забава за периода от 15.09.2015г. до 16.02.2018г. се сочи, че е в размер на 616,76лв., а дължимото обезщетение за забава за периода от 16.02.2018г. до 31.01.2019г. е в размер на 2058,78лв. Застрахователните премии, към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК, възлизат според вещото лице в размер на 30,96лв.

Допълнително заключение по ССЕ на в.л.М. С.с от дата 09.03.2023г., което съда кредитира също като компетентно дадено, удостоверява, че към тази дата задължението е в посочените по-горе размери, с изключение на начислените застрахователни премии, рд които е посочено, че възлизат на 0лв., предвид че в извлечение на Банка ДСК от 30.04.2020г., начислената застраховка е сторнирана, като е извършено записване на същата сума/30,96лв./ с отрицателен знак.

СТЕ на вещото лице Б. Й. Б. от 21.02.2023г., чието заключение съда кредитира като компетентно дадено и неоспорено от страните, сочи че вида и размера на шрифта в договора за жилищен кредит № 1360 от 23.05.2014г., сключен между "Сосиете Женерал Експресбанк"АД и С. С. С. е "Times New Roman" - 11 пункта.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

В разглеждания случай ищецът е длъжен да установи при условията на пълно и главно доказване, както следва: учредено по негова инициатива заповедно производство, даването от съда на указания по чл.415 ГПК и спазване на срока по чл. 415, ал.4 от ГПК; наличието на валидно учредено между страните договорно правоотношение с конкретни параметри, изправността си по договора, както и по размер и длъжник; факта и момента на настъпилата предсрочно изискуемост на кредита, за която длъжникът е уведомен към датата на подаване на заявлението в съда; факта, че ответникът е изпаднал в забава от твърдения момент.

При установяване на посочените обстоятелства, ответника носи тежестта да установи всички евентуално наведени от него положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по исковете, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, и/или да докаже точното в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за

погасяване на кредита.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин наличието на валидна облигационна връзка между ищцовата страна, в качеството ѝ на прамоприемник на кредитодателя и ответника С. С. С., в качеството на кредитополучател, въз основа на сключен Договор за кредит за жилищен кредит № 1360 от 23.05.2014г. Договорът е обективиран в писмена форма и съдържа надлежна индивидуализация на страните, датата, мястото на сключване и предмета на сделката, поради което следва да се приеме за доказано, че страните са били обвързани по силата на валидно облигационно правоотношение.

Възникването на твърдяната облигационна връзка между кредитора и кредитополучателя се установява от представения Договор за кредит.

Изправността на банката-кредитор, досежно задължението ѝ за предоставяне на парични средства на кредитополучателя, се установява от приобщената към доказателствения материал съдебно-счетоводна експертиза, в която е посочено, че представеният кредит е усвоен от кредитополучателя на 30.05.2014г., с постъпване на сумата от 22000.00лв. по банкова сметка с титуляр С. С. С..

На изследване в настоящото производство подлежи въпроса за наличието на предпоставки за настъпване на предсрочна изискуемост на процесните вземания. Разпоредбата на чл.60, ал.2 ЗКИ урежда субективното потестативно право на кредитна институция да трансформира непадежирани кредитни задължения в предсрочно изискуеми, при наличие на изискуемите предпоставки. Механизмът за упражняване на потестативни материални права се свързва с достигане до правната сфера на длъжника на съответното преобразуващо изявление, за да настъпи в тази сфера очакваната правна промяна.

По въпроса за предпоставките, при които настъпва предсрочната изискуемост на задължението по договор за банков кредит в т. 18 на Тълкувателно решение №4/18.06.2014 год. по тълк.д. № 4/2013 год. на ОСГТК на ВКСq е прието, че предсрочната изискуемост на договора за кредит не настъпва автоматично с факта на неплащане на съответните вноски, а с упражняване на правомощието на банката да направи кредита предсрочно изискуем. Достатъчно условие за трансформиране на кредита в предсрочно изискуемq е волеизявление на кредитора за отнемане преимуществото на срока по договора да е достигнало до кредитополучателя. С достигане на това волеизявление до последния целият или неплатеният остатък по кредита е изискуемq както по отношение на кредитополучателя, така и по отношение на поръчителя /в този смисъл и постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 23 от 24.03.2015 год. на ВКС по т.д. № 1717/2013 год., I т.о., решение № 40 от 17.06.2015 год. на ВКС по т.д. № 601/2014 год., I т.о./.

С оглед така даденото разрешение, меродавна за преценката настъпила ли е предсрочната изискуемост на кредитаq е събдването на предвидена в договора обективна предпоставка и упражненото от страна на банката субективно право за отнемане преимуществото на срока, достигнало до кредитополучателя.

Правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем произтича от клаузата на чл. 8, ал. 2 от Договора за кредит, в която е уговорено, че вземането на банката за целия остатък по отпуснатия кредит става предсрочно изискуемо при допусната забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни.

От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че последното плащане е извършено на дата 23.09.2015г., като с него е погасена вноската с падеж 15.08.2015г., а към дата 16.02.2018г. са просрочени всички вноски с падеж от 15.09.2015г. до 15.02.2018г., като забавата на първата вноска с падеж 15.09.2015г. е 885 дни.

Вследствие на изложеното, банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, като на основание чл.60 ал.2 от ЗКИ е изпратила уведомление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, с изх. № 7395-07/20.12.2017 г., връчено при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК след изпълнение на условията на чл. 47 (1) ГПК, съгласно извършените удостоверявания от ЧСИ П.И., рег. № *** на КЧСИ, район на действие - Окръжен съд Варна, за което е бил съставен протокол № 149 от 13.02.2018 г.

Съгласно чл. 12 от договора, всички известия между страните ще се смятат за правилно адресирани, ако са изпратени на адреса на страната, посочен в Част I на настоящия договор. Посочено в ал.2 на чл.12 е, че всяка от страните е длъжна да осигури получаването на съобщения, изпратени до нея от друга страна по договора на посочения в този договор адрес, като страните се съгласяват, че в отношенията помежду им, уредени от този договор, всяко изпратено на посочения адрес на страната съобщение, известие, уведомление, покана и пр. с препоръчано писмо или телеграма, ще се счита получено на датата на отбелязването, извършено от пощенската служба или доставчика, че писмото, телеграмата или известието за тяхното получаване е било доставено на адреса, независимо дали е било фактически получено или не, и ще поражда правните последици, свързани с получаването. Предвидено е, че тази уговорка важи и за връчване на нотариални покани и съдебни документи. В случая, както бе отбелязано по-горе, банката е изпратила уведомление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, с изх. № 7395-07/20.12.2017 г., връчено при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК след изпълнение на условията на чл. 47 (1) ГПК, съгласно извършените удостоверявания от ЧСИ П.И., рег. № *** на КЧСИ, район на действие - Окръжен съд Варна, за което е бил съставен протокол № 149 от 13.02.2018 г.

При връчване по възлагане частен съдебен изпълнител ([чл. 43 ЗЧСИ](#)) се прилагат правилата на [чл. 37–58 ГПК](#), като отказът за получаване по чл. 44 ГПК или отсъствието от адреса по [чл. 47 ГПК](#), се удостоверяват от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени. Видно от приложеното копие на уведомление съгласно [чл.47, ал.1 ГПК](#), уведомлението е поставено на входната врата на регистрирания и посочен от ответника адрес - гр.Варна, р-н Одесос, ул.***, като е отразено, че са направени посещения на дати 22.12.2017г., 06.01.2018г./събота/, и на 26.01.2018г., както и че съобщения са поставени на входната врата, на таблото за съобщения и е пуснат екземпляр в пощенската кутия. Отделно от това е отразено, че ответника е търсен на адрес на майка му, на настоящ адрес на сита му. Поради гореизложеното, съдът приема, че длъжникът е бил надлежно уведомен за предсрочната

изискуемост на вземанията по договора за кредит преди подаването на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение. В тази връзка следва се има предвид, че законодателят не предписва конкретен способ за връчване на писмени съобщения между страните по договорните правоотношения. Това е подчертано и в Решение № 148/02.12.2016г. по т.д. №2072/2015г., I т.о. на ВКС, което посочва, че начинът на удостоверяване на връчването на документа зависи от избора от кредитора способ за уведомяване. От друга страна не може да се игнорира обстоятелството, че връчването на исковата молба на ответника представлява повторно уведомяване на последния за предсрочната изискуемост на вземането. Тъй като този факт е от значение за спорното право, той следва да се съобрази като факт, настъпил в хода на процеса по реда на [чл. 235 ал. 3 от ГПК](#). Ответникът се счита за уведомен и когато предсрочната изискуемост на вземането е съобщена на особения му представител, назначен по реда на чл.47, ал. 6 от ГПК, в потвърждение на което са и разясненията, дадени в решение № 198/18.01.2019г. по т.д. 193/2018г. I т.о. на ВКС: връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения представител, и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици.

При изложеното, настоящия състав счита, че не може да се приеме, че е настъпила предсрочна изискуемост на целия кредит.

По отношение дължимите договорна и наказателна лихва, приложение намира установената в чл.111, б.“б“ ЗЗД кратка 3-годишна давност. Лихвите са законна и договорна, като последната може да бъде възнаградителна или обезщетителна. Наказателна лихва, освен обезщетителна функция има и обезпечителна функция, сходна с тази на неустойката, в който смисъл е формираната съдебна практика – решение № 93 от 27.10.2016 г. по т. д. № 1882/2015 г. на ВКС, ТК, I ТО; определение №591/18.07.2011г., ч. т. д. №47/2011 г. на ВКС, ТК, II ТО и др. В този случай наказателната лихва служи за обезщетение на причинените на кредитора вреди от забавеното изпълнение на паричното задължение за главница. В нормата на чл.111, б.“б“ ЗЗД, е предвидено, че с изтичане на 3 – годишна давност се погасяват вземанията за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор. Предвид обстоятелството, че искът се счита предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 01.02.2019г., на основание чл.422, ал.1 ГПК вр. с чл.415, ал.4 ГПК, към този момент е изтекъл давностния срок относно договорна лихва и обезщетение за забава/наказателна лихва/, за периода 15.09.2015г. – 15.01.2016г.

Ето защо, съгласно погасителния план, от установения размер на договорна лихва, следва да се извади сумата от 547,16лв., представляваща сбор от дължими по погасителен план договорни лихви за периода от 15.09.2015г. до 15.01.2016г., за който период е изтекла погасителната давност. Така непогасената по давност договорна лихва, възлиза на 1486,59лв. В този размер и за периода 16.01.2016г. – 16.02.2018г. е основателна претенцията за договорна лихва. За горницата до претендираните 2033.75лв., претенцията подлежи на отхвърляне.

Обезщетението за забава, е погасено по давност за периода също от 15.09.2015г. до

15.01.2016г. Изчислено въз основа на Апис функцията за изчисляване на законна лихва, дължимото такова, като непогасено по давност обезщетение за забава, за периода от 16.01.2016г. до 16.02.2018г., възлиза в размер на 130,91лв. За разликата до претендираната горница на това обезщетение от 616,76лв., исковата претенция за лихва за забава, подлежи на отхвърляне.

В останалите размери, установени от вещото лице за дължима и неплатена главница и обезщетение за забава, исковата претенция подлежи на уважаване в цялост, така както е предявена.

На отхвърляне подлежи и претенцията за заплащане на застрахователни премии в размер на 30,96лв., за периода от 15.09.2015г. до 16.02.2018г., предвид допълнителното заключение на в.л. по ССЕ от дата 09.03.2023г., което удостоверява, че към тази дата задължението за застрахователни премии, възлиза на 0лв., предвид че в извлечение на Банка ДСК от 30.04.2020г., начислената застраховка е сторнирана, като е извършено записване на същата сума/30,96лв./ с отрицателен знак.

За неоснователно съдът приема възражението на назначения особен представител на ответника, за недействителност на договора за кредит, предвид установеното със СТЕ неспазване на шрифта в размер не по-малък от "12". Задължението за изготвяне на договорите в този шрифт, е въведено с изменението на чл.10, ал.1 от ЗПК, извършено с § 3 от ЗИДЗПК/ДВ, бр.35 от 22.04.2014г./. Посоченото изменение е влязло в сила на 23.07.2014г., съгласно § 15 от ЗИДЗПК и доколкото процесния договор за жилищен кредит е сключен на 23.05.2014г., то към него въведеното изискване за шрифт не се прилага, което е изрично посочено в разпоредбата на §13 от ЗИДЗПК.

По разноските:

При произнасяне по исковете по чл.422 ГПК, иският съд дължи произнасяне по сторените разноски, както за исковото, така и за заповедното производство съгл. т.12 от ТР №3/2014г. на ОСГТК на ВКС.

С оглед изхода от спора в настоящото исково производство с правно основание чл.422 от ГПК, както и с оглед направеното пред съда искане от ищцовата страна, разноски се следват на същата, съгласно чл.78, ал.1 ГПК, съобразно уважената част от исковите претенции.

С оглед разпоредбите на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПрП и чл.25 и сл. от Наредба за заплащане на правната помощ, съдът намира, че следва да определи възнаграждение на ю.к. за предявените иски в размер на 150.00лева.

Ищецът претендира в *исковото производство по чл.415 от ГПК* и разноски за д.т. 571,48лв., за депозит за ССЕ - 350.00лв., както и за депозит за особен представител по чл.47, ал.6 ГПК в размер на 1276,09лв., при което след редуцирането им, съобразно уважената част от исковите, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, в полза на ищеца в производството по чл.415 ГПК, следва да се присъдят разноски в общ размер на 1912,11лв./по формулата $23805,83 * 1997,57 / 24869,80$ /.

От разноските в *заповедното производство* за д.т. 497,40лв. и за ю.к.възнаграждение

50,00лв., след редуцирането им, съобразно уважената част от иска по чл.415 от ГПК, в полза на ищеца се следват за присъждане 523,98лв./по формулата $23805,83 \cdot 547,40 / 24869,80$ /.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 ГПК във вр. с чл.430 от ТЗ, в отношенията между **ищеца "БАНКА ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, от една страна и **ответника С. С. С. ЕГН *******, от друга страна, **че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата в размер на 20 129.55 лева** - главница по Договор за жилищен кредит № 1360 от 23.05.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявление по чл.417 ГПК - 01.02.2019 г. до окончателно изплащане на задължението, **сумата в размер на 1486.59 лева** - договорна лихва за периода от 16.01.2016г. до 16.02.2018г., **сумата в размер на 130,51 лева** - обезщетение за забава за периода от 16.01.2016 г. до 16.02.2018г., **сумата в размер на 2058.78 лева** - обезщетение за забава за периода от 16.02.2018 г. до 31.01.2019г., **за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 1667/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав.**

ОТХВЪРЛЯ исковите претенции с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.430 от ТЗ, **ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между **ищеца "БАНКА ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, от една страна и **ответника С. С. С. ЕГН *******, от друга страна, **че ответникът дължи на ищеца следните суми:** договорна лихва за **горницата над присъдените 1486,59лв.** до претендираните от ищеца **2033.75 лева** за периода 15.09.2015 г. до 15.01.2016 г.; обезщетение за забава за **горницата над присъдените 130,91лв.** до претендираните от ищеца **616.76 лева** за периода от 15.09.2015 г. до 15.01.2016 г.; застрахователни премии за периода от 15.09.2015 г. до 16.02.2018 г. **в размер на 30.96 лева**, **за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 1667/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав.**

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК, **С. С. С. ЕГН *******, с постоянен и настоящ адрес по НБДН в гр.Варна, р-н Одесос, ул.***, **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА "БАНКА ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, **СУМАТА в общ размер от 1912,11лв.**, представляваща сбор от направените разноски в исковото производство по чл.422 ГПК, съразмерно на уважената част от исковите

претенции, **както И СУМАТА в общ размер от 523,98лв.**, представляваща сбор от направени разноси в производството по ч.гр.д.№1667/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд, в **двуседмичен** срок, считано от съобщаването му на страните.

РЕШЕНИЕТО да се обяви в регистъра на съдебните решения по чл.235, ал.5 от ГПК.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните, заедно със съобщението за постановяването му, *на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.*

Съдия при Районен съд – Варна: _____